

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค มีแนวคิดสำคัญที่ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค คือใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยผู้วิจัยดำเนินการ 4 ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ระยะที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ขั้นตอนการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง รายละเอียดดังภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

การศึกษาในระยะนี้ เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์สังเคราะห์องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตอนที่ 2 ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 การศึกษาในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค จากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ

1.2 วิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1.3 นำร่างองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน นำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.4 นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พร้อมเอกสารการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

2.1 คณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐหรือเอกชน ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก สอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษา

2.2 ผู้บริหารการศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาการบริหารการศึกษา

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาปริญญาโทหรือปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารการศึกษา หรือสาขาวิชาเกี่ยวกับการศึกษา

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวน 7 คน ประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

2) ดร.อนันต์ พันนึก ตำแหน่ง รองเลขาธิการ ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

3) ดร.วิทยา ประวะโซ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุดรธานี วิทยฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

4) ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเมืองสกลนคร วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

5) ดร.อุดม จันทร์โสดา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านฝาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 (ข้าราชการบำนาญ) วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

6) ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

7) นางจุฑามาศ รอดภัย ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถามความเหมาะสม

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความเหมาะสมและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง ตำแหน่ง อาจารย์คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

2) รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย คุณวุฒิ Ph.D (Educational Administration) Mississippi State University, US ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

3) ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย คุณวุฒิ ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา

4) ดร.ขวัญฤดี ไชยชาญ ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ วิทยฐานะ ศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1 คุณวุฒิ ปร.ด. (วิจัยและการประเมินผลการจัดการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

5) ดร.สุภาวดี ปกครอง ตำแหน่ง ศึกษาานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษาานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 คุณวุฒิ ค.ม. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย และ กศ.ด (การบริหารและพัฒนการศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

โดยมีเกณฑ์พิจารณาความเหมาะสม ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นมีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
- 1 เมื่อแน่ใจว่าประเด็นการสอบถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

นำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.80-1.00 แสดงว่า ประเด็นการสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นว่า เป็นแบบสอบถาม ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการแสดงพฤติกรรมของข้าราชการครูในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และไม่มีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง

3.3.4 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อประเมินฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์พร้อมแบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้และเอกสารการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยตนเอง ถึงผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

4.3 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้กลับคืนจากการติดตามของผู้วิจัยได้ 7 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒินำไปวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อทราบความเหมาะสมและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามความเหมาะสมที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป จึงจะถือว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความเหมาะสมและสามารถนำไปพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้

ตอนที่ 3 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ดังนี้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากตอนที่ 2 มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและสร้างแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากกลุ่มประชากรทั้งหมด ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน (ไม่รวมผู้อำนวยการโรงเรียน) (โรงเรียนบ้านปะโค, 2563)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถาม

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ตำแหน่งวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ที่ได้จากการศึกษาประเมินความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิในตอนที่ 1 และตอนที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และได้กำหนดน้ำหนักคะแนนตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) คือ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้มาสร้างเป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยยึดวัตถุประสงค์การวิจัยและจากนิยามศัพท์เป็นหลัก

3.3.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ไปตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับข้อคำถาม (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เกณฑ์การตัดสินค่า IOC มีค่า 0.50-1.00 พบว่า แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะให้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ โรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครู จำนวน 15 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามแต่ละข้อ ที่มีที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20–1.00 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนดคือตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่า แบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.90 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.52-0.88 แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.92 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.52-0.88 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

3.3.5 ผู้วิจัยนำปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในสถานศึกษาของกลุ่มเป้าหมาย

4.2 ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยส่งด้วยตนเอง จำนวน 19 ฉบับ

4.3 กลุ่มเป้าหมายส่งแบบสอบถามคืน โดยการติดตามของผู้วิจัย จำนวน 19 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.4 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

5. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มเป้าหมาย จากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

2) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ

นักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2.2 การวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ได้นำ ข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ มาหาดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการความจำเป็น

ตอนที่ 4 ศึกษาการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice)

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์ความต้องการความจำเป็น (Need Assessment) ในตอนที่ 3 นำมาเป็นกรณีศึกษาโดยการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศ (Best Practice) 3 โรงเรียน รวมจำนวน 6 คน

1.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย โดยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อขอศึกษาข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลด้วยตนเอง

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จากสถานศึกษาที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในภาพรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่อง ปีการศึกษา 2561-2563 จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่

- 1) โรงเรียนอนุบาลกุหลาบปี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
- 2) โรงเรียนบ้านนาดีสร้างบง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2
- 3) โรงเรียนบ้านสงเปลือยดงสามสิบ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสารตำรา

(บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค (ตอนที่ 3)

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ได้ค่า IOC ทุกข้อคำถามเท่ากับ 1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อนำไปส่งถึงกลุ่มเป้าหมายในการขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวม

ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ จำนวน 6 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้าฝ่ายวิชาการ จากสถานศึกษาที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐานในภาพรวมสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่อง ปีการศึกษา 2561-2563 จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 2 คน รวมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 6 คน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และนัดหมายวันสัมภาษณ์

4.3 ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์พร้อมทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปประเด็นดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดทำข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็น

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มาสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ระยะที่ 2 พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านปะโค

วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ยกร่างรูปแบบและคู่มือการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

1.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิดและหลักการในการร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค จากระยะที่ 1 ตอนที่ 3 และการสัมภาษณ์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ระยะที่ 1 ตอนที่ 4

1.3 ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1.1 และ 1.2 ยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค (ฉบับที่1) ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบสาระของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เป็นแนวทางเชิงโครงสร้างความคิดที่แสดงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 5) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1.4 ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ 1) ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการพัฒนา การวัดและประเมิน และ 3) ส่วนประกอบตอนท้าย ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติย่อผู้เขียน

ตอนที่ 2 ตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบและคู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ตรวจสอบยืนยันโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกเป็นอาจารย์หรือนักวิชาการด้านการบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์หรือครู ดังนี้

2.1 อาจารย์หรือนักวิชาการด้านการบริหารการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.1.1 สำเร็จการศึกษาในระดับดุษฎีบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา

2.1.2 มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่า รองศาสตราจารย์

2.1.3 มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งอาจารย์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.2 ผู้บริหารการศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.2.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา

2.2.2 มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่า เชี่ยวชาญ

2.2.3 มีประสบการณ์ทำงานในตำแหน่งอาจารย์ไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.3 ผู้บริหารสถานศึกษา มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.3.1 สำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไปสาขาการบริหารการศึกษา

2.3.2 มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่า เชี่ยวชาญ

2.3.3 มีประสบการณ์เป็นผู้บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี

2.4 ศึกษาพิเศษหรือครู มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.4.1 มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่า เชี่ยวชาญ

2.4.2 มีประสบการณ์ในตำแหน่งไม่น้อยกว่า 10 ปี ดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.จิณณวัตร ปะโคทั้ง ตำแหน่ง อาจารย์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

2) รองศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา อารีรัตน์ ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษา คณะสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย

3) ดร.อนันต์ พันนึก ตำแหน่ง รองเลขาธิการ ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

4) ดร.วิทยา ประวะโซ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุดรธานี วิทยฐานะผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ

5) ดร.ปารณทัตต์ แสนวิเศษ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนเมืองสกลนคร วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

6) ดร.อุดม จันทโรสดา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านฝาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1(ข้าราชการบำนาญ) วิทยฐานะผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ

7) ดร.เดชวิชัย พิมพ์โคตร ตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคหนองคาย วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ

8) นางสาวอำนวยการ เน้นอุดร ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านกุดจิก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

9) นางนันทิยา พิทักษ์รัตนชนม์ ตำแหน่งครู โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.3.3 ผู้วิจัยนำเครื่องมือนำเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิ ในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการ การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน วันที่ 23 มกราคม 2564 เวลา 09.30 น.-12.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 และแบบออนไลน์ มีขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ดังนี้

4.2.1 การกำหนดวัตถุประสงค์

4.2.2 สร้างประเด็นข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4.2.3 กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ

4.2.4 นัดหมายการสนทนา

4.2.5 ดำเนินการสนทนากลุ่ม จัดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์

4.2.6 วิเคราะห์สรุปรายงานข้อมูล จากการสนทนานำไปใช้ในการวิจัยในขั้นตอนต่อไป

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group) มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็น

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปประเด็นจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

ตอนที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ไปปรับปรุงแก้ไขรูปแบบและคู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค แล้วหลังจากนั้นดำเนินการให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน (ชุดเดิม) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยมีประเด็นสำคัญสำหรับใช้ในการประเมิน คือ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน (ชุดเดียวกันกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group))

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

4.2 ผู้วิจัยนำรูปแบบฯ และแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบฯ

4.5 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบฯ ที่ได้ ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเพื่อประเมินของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยหา

ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเป็นไปได้
อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

วิธีการดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 นำรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
โรงเรียนบ้านปะโค ไปทดลองใช้

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

จากการดำเนินงานในระยะที่ 2 ได้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค และจัดทำคู่มือการใช้รูปแบบฯ นำไปใช้ในการบริหาร
จัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รายละเอียดดังนี้

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน โดยความสมัครใจ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

3.1.1 คู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
โรงเรียนบ้านปะโค

3.1.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อน-หลังการพัฒนา (Pretest-Posttest)

3.1.3 แบบสอบถามประเมินพฤติกรรมก่อนการพัฒนา

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

3.2.1 คู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.2.2 แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ก ข ค ง จำนวน 20 ข้อ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.2.3 แบบประเมินพฤติกรรม เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 คู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ผู้วิจัยได้คู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค พัฒนามาจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ปรับปรุงแก้ไขประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ 1) ส่วนประกอบตอนต้น ประกอบด้วย ปกนอก ปกใน คำนำ สารบัญ คำชี้แจงการใช้คู่มือ 2) ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการพัฒนา การวัดและประเมินผล และ 3) ส่วนประกอบตอนท้าย ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวก ประวัติย่อผู้เขียน

3.3.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อน-หลังการพัฒนา (Pretest)

3.3.2.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้ จำนวน 20 ข้อ

3.3.2.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.2.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะให้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในโรงเรียนที่ได้รับการพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 30 คน แล้วนำทดสอบ ที่ทดลองใช้ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบทดสอบแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20–1.00 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ (KR-20) เกณฑ์ที่กำหนดคือตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป ความยาก (p) เกณฑ์ที่กำหนดคือค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่า ข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของทดสอบ เท่ากับ 0.91 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.50-0.86 ความยาก (p) เท่ากับ 0.25-0.69 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

3.3.2.6 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ฉบับสมบูรณ์ โดยแบบทดสอบก่อน-หลัง การพัฒนาเป็นชุดเดียวกันใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.3.3 แบบประเมินพฤติกรรมก่อนการพัฒนา

3.3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบสอบถามระดับพฤติกรรม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามระดับพฤติกรรมก่อนการพัฒนา

3.3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามระดับพฤติกรรมก่อนการพัฒนา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

3.3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามระดับพฤติกรรมฉบับสมบูรณ์ โดยแบบสอบถามระดับพฤติกรรมก่อนการพัฒนา-หลังการพัฒนา เป็นชุดเดียวกันใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนการพัฒนา (Pretest) เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ และส่งก่อนวันประชุมเชิงปฏิบัติการ

4.3 การศึกษาด้วยตัวเอง (12 ชั่วโมง) ผู้วิจัยนำเอกสารที่ได้พัฒนาขึ้น เป็นเนื้อหา 5 หน่วยการพัฒนา ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านสื่อการสอนและเทคโนโลยี 3) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงบวก 4) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 5) ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ให้กลุ่มเป้าหมายศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ประกอบกำหนดระยะเวลาภายใน 12 วัน โดยมอบภาระงานให้ส่งสรุปบทเรียนที่ได้ศึกษาเอกสาร จำนวน 5 หน้า ส่งในวันเข้ารับการประชุมเชิงปฏิบัติการวันแรก

4.3 การประชุมเชิงปฏิบัติการ (18 ชั่วโมง) เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็น ของการนำรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค มาใช้ จำนวน 3 วัน คือ วันที่ 10-12 เมษายน 2564 ณ ห้องประชุม โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 มีการประเมินระดับพฤติกรรมก่อนการพัฒนา และในรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการด้วยการบรรยาย การสาธิต การลงมือปฏิบัติ การนำเสนอผลงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการสรุปอภิปรายผลโดยวิทยากร เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีผลงานการบริหารสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับ (มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่อง) คือ นายอัมพร พุดมี ผู้อำนวยการโรงเรียนดอนแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

4.4 การศึกษาดูงาน (6 ชั่วโมง) สถานศึกษาที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานในภาพรวมสูงกว่าระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่องกัน หรือมีผลงานอื่น ๆ ที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ระดับประเทศ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทักษะประสบการณ์การบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยการเลือกแบบเจาะจง ในวันที่ 21 พฤษภาคม 2564 ณ โรงเรียนบ้านสระกุด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4

4.5 การบูรณาการแบบสอดแทรกการปฏิบัติงาน จำนวน 84 ชั่วโมง (ร้อยละ 70) ผู้วิจัยกำหนดไว้ในตอนที่ 3

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

5.1.1 แบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งผลการทดสอบก่อนพัฒนา มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และร้อยละ

5.1.2 แบบประเมินพฤติกรรม ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบประเมินพฤติกรรม ที่ได้รับกลับคืนมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินเพื่อประเมินพฤติกรรม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 แบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งผลการทดสอบก่อนพัฒนา มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และร้อยละ

5.2.2 แบบประเมินพฤติกรรม ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 การประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการพัฒนา

1. วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังการพัฒนา (Protest) เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ ในวันสุดท้ายของการประชุมเชิงปฏิบัติการ

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน โดยความสมัครใจ (ที่ได้รับการพัฒนา)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังการพัฒนา (Protest)

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก ก ข ค ง จำนวน 20 ข้อ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกับแบบทดสอบก่อนการพัฒนา

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำนวน 30 ข้อ ต้องการใช้ จำนวน 20 ข้อ

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไปทดลอง (Try Out) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ใช่กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู ในโรงเรียนที่ได้รับการพัฒนาการจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 30 คน แล้วนำทดสอบ ที่ทดลองใช้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบทดสอบแต่ละข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ คือ ตั้งแต่ 0.20-1.00 มาคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) เกณฑ์ที่กำหนดคือตั้งแต่ 0.71 ขึ้นไป ความยาก (p) เกณฑ์ที่กำหนดคือค่าระหว่าง 0.20 – 0.80 (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) พบว่า ข้อสอบปรนัยจำนวน 20 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นของทดสอบ เท่ากับ 0.91 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง 0.50-0.86 ความยาก (p) เท่ากับ 0.25-0.69 (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

3.3.6 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในวันที่ วันที่ 10-12 เมษายน 2564 ณ ห้องประชุม โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

4.2 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจหลังการพัฒนา (Protest) เกี่ยวกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้กลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบ ในวันสุดท้ายของการประชุมเชิงปฏิบัติการ

5. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดทำข้อมูล

แบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งผลการทดสอบก่อนพัฒนามาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบทดสอบ นำข้อมูลที่ได้ทั้งผลการทดสอบก่อนพัฒนาและหลังพัฒนามาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 3 ประเมินพฤติกรรมตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

จากการดำเนินงานในระยะที่ 3 ขั้นตอนที่ 1 และขั้นตอนที่ 2 การนำการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ไปใช้ในการพัฒนา และมีการประเมินพฤติกรรมหลังการพัฒนา โดยประเมินในวันรับการนิเทศแบบมีส่วนร่วมหลังจากการพัฒนาตามรูปแบบฯ ครบตามระยะเวลากำหนด 120 ชั่วโมง

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบฯ)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบประเมินพฤติกรรมหลังการพัฒนา

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบประเมินพฤติกรรม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินพฤติกรรมหลังการพัฒนา

3.3.3 ผู้วิจัยนำประเมินพฤติกรรมก่อนการพัฒนา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป พบว่า ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบประเมินพฤติกรรมฉบับสมบูรณ์ โดยแบบประเมินพฤติกรรมก่อนการพัฒนา-หลังการพัฒนาเป็นชุดเดียวกัน ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการ และมีการนิเทศติดตาม หลังจากการพัฒนาตามรูปแบบฯ ครบตามระยะเวลา 120 ชั่วโมง

4.2 กลุ่มเป้าหมายการบูรณาการในการปฏิบัติงานการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ควบคู่กับการปฏิบัติงานหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ ด้วยการ PLC นำเสนอสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 15.30 น.-16.30 น. คือวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์เป็นเวลา 32 สัปดาห์

4.3 การนิเทศ ติดตามและประเมินผล แบบมีส่วนร่วม และจัดประชุมสะท้อนผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ร่วมกับวิทยากรและผู้วิจัย ดำเนินการนิเทศติดตามผลการพัฒนา ในวันที่ 21 มีนาคม 2565

4.4 กลุ่มเป้าหมายรับการนิเทศและประเมินพฤติกรรมโดยผู้นิเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามไปจัดกระทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบประเมินที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินพฤติกรรม โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรม โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ระยะที่ 4 ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีดำเนินการวิจัย

นำแบบสอบถามเพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ไปให้กลุ่มเป้าหมายประเมินประสิทธิภาพโดยมีเนื้อหาการประเมิน ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ โดยประเมินในวันรับการนิเทศแบบมีส่วนร่วมหลังจากการพัฒนาตามรูปแบบฯ ครบตามระยะเวลา 120 ชั่วโมง เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการจัดประชุมสะท้อนผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ในวันที่ 18 มีนาคม 2565 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบฯ)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบฯ

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค หลังการพัฒนาตามคู่มือรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.80-1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจากโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

4.2 กลุ่มเป้าหมาย การบูรณาการในการปฏิบัติงานการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ควบคู่กับการปฏิบัติงานหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการด้วยการ PLC นำเสนอสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 15.30 น.-16.30 น. คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ เป็นเวลา 32 สัปดาห์

4.3 การนิเทศ ติดตามและประเมินผล แบบมีส่วนร่วม และจัดประชุมสะท้อนผล การใช้รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค โดยศึกษานิเทศก์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ร่วมกับวิทยากรและผู้วิจัย ดำเนินการนิเทศติดตามผลการพัฒนา ในวันสุดท้ายของการพัฒนา คือวันที่ 21 มีนาคม 2565 ณ ห้องประชุมโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

4.4 กลุ่มเป้าหมายประเมินประสิทธิภาพโดยใช้แบบประเมินรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค หลังจากการพัฒนาตามสิ้นสุดตามระยะเวลา เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามไปจัดกระทำวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามประสิทธิภาพของรูปแบบฯ ทุกฉบับมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินรูปแบบฯ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง ด้านความเหมาะสม และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบฯ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

1. วิธีดำเนินการวิจัย

นำแบบประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ไปประเมินกับกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มที่เข้ารับการพัฒนาหลังสิ้นสุดการพัฒนา

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 จำนวน 19 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (ที่ได้รับการพัฒนาตามรูปแบบฯ)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ประเภทของเครื่องมือ

แบบสอบถามประเมินระดับความพึงพอใจ

3.2 ลักษณะของเครื่องมือ

แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

5 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามระดับความพึงพอใจ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามประเมินระดับความพึงพอใจเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00

3.3.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.5 ผู้วิจัยจัดพิมพ์แบบสอบถามระดับความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือภายในจาก โรงเรียนบ้านปะโค สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

4.2 กลุ่มเป้าหมายการบูรณาการในการปฏิบัติงาน รูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค ควบคู่กับการปฏิบัติงานหลังการประชุมเชิงปฏิบัติการ ด้วยการ PLC นำเสนอสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 15.30 น.- 16.30 น. คือ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์เป็นเวลา 32 สัปดาห์

4.3 การนิเทศ ติดตามและประเมินผล แบบมีส่วนร่วม ดำเนินการโดยศึกษานิเทศก์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ร่วมกับวิทยากรและผู้วิจัย ดำเนินการนิเทศติดตามผลการพัฒนา ในวันสุดท้ายของการพัฒนา กำหนดวันนิเทศติดตาม คือวันที่ 21 มีนาคม 2565

4.4 ประเมินระดับความพึงพอใจต่อรูปแบบฯ หลังจากการพัฒนาตามสิ้นสุดตามระยะเวลา เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามไปจัดกระทำวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

5. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดกระทำข้อมูล

ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

2) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามระดับความพึงพอใจโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายตามเกณฑ์โดยใช้ค่าเฉลี่ยกลาง (Midpoint) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน โรงเรียนบ้านปะโค

ผู้วิจัยดำเนินการนำข้อมูลที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิดในแบบประเมินระดับความพึงพอใจที่ผู้เข้ารับการพัฒนาดำเนินการเสนอแนะไว้มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำเพื่อให้มีความเหมาะสมกับบริบทและเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าความเที่ยงของเนื้อหา (Validity) ของแบบสอบถามกับจุดมุ่งหมาย
โดยใช้สูตรดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดมุ่งหมาย

R แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 ค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) การคำนวณจะใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (r_{xy})
(บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r_{XY} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแต่ละข้อกับ
คะแนนรวม

$\sum X$ แทน คะแนนรวมที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนทั้งหมดของแบบสอบถาม

$\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณคะแนนที่หาค่าอำนาจจำแนก

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนแต่ละข้อ

$\sum Y^2$ แทน ผลรวมของแบบสอบถามกำลังสองของคะแนนรวม

1.3 หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left(1 - \frac{\sum s_t^2}{s^2} \right)$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

k แทน จำนวนข้อคำถาม

$\sum s_t^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ

s^2 แทน ความแปรปรวนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

1.4 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยวิธีแบบคูเดอร์-ริ

ชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) (KR-20) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนของคนที่ตอบถูกแต่ละข้อต่อจำนวนคนทั้งหมดที่ทำ

ข้อสอบข้อนั้น (ความยากของข้อสอบ)

q แทน $1-p$

$\sum pq$ แทน ผลบวกของผลคูณระหว่าง p และ q ของแต่ละข้อ

s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม

1.5 หาค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ แบบปรนัย โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ

R แทน จำนวนคนที่ตอบถูก

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละกลุ่มเป้าหมาย

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ยประชากร (Mu, μ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\mu = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{N}$$

เมื่อ μ แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มประชากร

$\sum_{i=1}^n x_i$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร (σ) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x_i - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประชากร

$\sum (x_i - \mu)^2$ แทน ผลรวมหรือทั้งหมดตั้งแต่ 1 ถึง N

N แทน จำนวนประชากรทั้งหมด

2.4 ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{X}$) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X แทน คะแนนเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่าง

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

2.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนในกลุ่ม

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนประชากรในกลุ่มตัวอย่าง

3. สถิติที่ใช้ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3.1 ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เป็นการหาความต้องการจำเป็น ซึ่งเป็นวิธีการหาความแตกต่างของสภาพที่เป็นอยู่และสภาพที่ควรจะเป็นแล้วหารด้วยสภาพที่เป็นอยู่ มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (สุวิมล ว่องวาณิช, 2550)

$$PNI_{Modified} = \frac{(I-D)}{D}$$

เมื่อ PNI แทน ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็น

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นอยู่